ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τῆς Ἐφημερίδος ἡ «ΟΜΟΝΟΙΑ»

Η ΛΕΥΚΑΣ ΜΕΛΑΝΕΙΜΩΝ

πενθεῖ ἀπώλειαν

περικλεοῦς ἑαυτῆς τέκνου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Ἱππότου

κλείσαντος τὸ Πανελλήνιον

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

Εἰς τὸν ἀποβιώσαντα

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΝ

Ὑπὸ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπαρχιακοῦ Διδασκάλου

Πρόκειται νὰ πλεχθῇ ἐγκώμιον κατ' ὀφειλὴν εἰς τὸν ἔνδοξον Ἱππότην Σπυρίδωνα Βαλαωρίτην! Ἀμηχανῶ πόθεν ν' ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελειώσω, ὁμολογῶ μετὰ παρρησίας τὴν ἐμὴν ἀνικανότητα εἰς τὸ νὰ ἐπιληφθῶ ἐπικηδείου λόγου τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, οὗτινος τὸ ὄνομα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν διαδιδόμενον θέλει ζῇ ἐνόσῳ ὑπάρχει Ἑλληνικὴ φυλὴ, καὶ θέλει μένει ἀνεξάληπτον παρὰ τοῖς ἀπογόνοις, ὡς κατέχον λαμπρὰς σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὸ πρὸς αὐτὸν βαθύτατον σέβας μου, καὶ ἡ εἰλικρινὴς αὐτοῦ πρὸς με συμπεριφορὰ, μὲ προτρέπουσιν ὅπως ἀναφέρω ἐν ὀλίγοις, κατὰ τὸ ἐνὸν ἐμοὶ, περὶ τοῦ περικλεοῦς τούτου ἀνδρὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν καθήκοντος καὶ ἱκανοποίησιν ἐμαυτοῦ.

Ἐν τῷ ἐπὶ γῆς βίῳ του ἐξεταζόμενος ὁ ἀείμνηστος ὡς ἀγαθὸς πολίτης, κρίνεται ἄξιος ἀπολαυῆς ἀδιαλείπτου εὐγνωμοσύνης καὶ παντοτεινῶν ἐπαίνων παρὰ τῶν ἐπιζώντων. Ῥίπτοντες ὀξυδερκὲς βλέμμα εἰς τὰς ἀγαθοεργὰς καὶ εὐεργετικὰς πράξεις αὐτοῦ, θέλομεν ἴδῃ ὅτι ἐξεπλήρου τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, παρέχων ἑαυτὸν ὑπογραμμὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις. Ὁ ἄνθρωπος προώρισται διὰ τὴν ἀθανασίαν· ὡς δὲ προῆλθεν ἐκ Θεοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.25.Φ1.0083

ἡ ἡμετέρα ψυχή, οὕτω πάλιν εἰς αὐτὸν ὡς εἰς τέρμα θέλει ἐπανακάμψει. Πλὴν ἀτυχῶς τὸ πρῶτον βῆμα ὅπερ ὁ ἄνθρωπος κάμνει ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ εἶνε καὶ τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ὠθεῖ τοῦτον εἰς τὸν τάφον. Ἐπειδὴ μόλις ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸ φῶς δημοσιεύεται ἡμῖν ἡ ἀπόφασις τοῦ θανάτου, αὐτὴ δε εἶνε τελεσίδικος καὶ ἀνέκκλητος. Ἐὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ ἠθικοῦ νόμου διεταράχθη ἕνεκα τοῦ παραπτώματος τῶν γεναρχῶν, τὸ ἐμφύσημα ὅμως τῆς ἀθανασίας δὲν ἐφθάρη τὸ κατ' εἰκόνα δὲν ἐξηλήφθη. Ἀνατροφὴ δὲ εὐαγγελικὴ, ἐκπαίδευσις, καὶ βίος σύμφωνος ταῖς εὐαγγελικαῖς ἀρχαῖς εἰσάγουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν αἰωνιότητα. Ταῦτα τὰ προσόντα καὶ εἶχεν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει **Σπυρίδων Βαλαωρίτης**, καὶ ἀρκούντως ἐγίνωσκε καὶ ἐξετίμα. Φιλάνθρωπος, εὐεργετικός, ἐλεήμων, προστάτης τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν ἀνεδείχθη, τὴν ἑαυτοῦ ἀρωγὴν καὶ περίθαλψιν τοῖς ἀπόροις καὶ πένησι παρεῖχε μετὰ πάσης ἱλαρότητος. Ἀνελθὼν εἰς τὰς ἀνωτέρας Ὑπουργικὰς βαθμίδας ὡς Πρέσβυς, ὡς Ὑπουργὸς, καὶ ἀντιπροσωπεύσας ὡς βουλευτὴς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἀεὶ ἀνεδείχθη ὑπέρμαχος προστάτης καὶ ἀρωγὸς ἐν πᾶσι. Προθυμότατος εἰς πᾶσαν κοινωφελῆ συνεισφορὰν, καὶ οὐχὶ εὐκαταφρόνητοι χρηματικαὶ ποσότητες κατεβλήθησαν, τῇ ἑαυτοῦ συνδρομῇ, ἐν ἀνάγκαις, τῇ φιλτάτῃ αὐτοῦ πατρίδι, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὸ 1869 ἔτος, ὅτε ἡ ἡμετέρα νῆσος δεινῶς ἔπαθεν ἐκ καταστρεπτικοῦ σεισμοῦ. Τὴν στέρησιν τούτου ἡ ἔνδοξος Λευκὰς ἡ τούτου γενέτειρα ἐν κατηφείᾳ καὶ κλαυθμοῖς θρηνεῖ. Πεπροικισμένος ἐξόχῳ καὶ μεγαλεπηβούλῳ μεγαλοφυΐᾳ ὁ ἡμέτερος **Σπυρίδων Βαλαωρίτης**, διέπρεψεν καὶ ἐν τῷ Διπλωματικῷ κόσμῳ, ὡς διέπρεψεν καὶ διαπρέπει ἐν τῷ Ποιητικῷ κόσμῳ ὁ πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν ἀποβιώσας ἀγαπητὸς ἐξάδελφος αὐτοῦ **Ἐθνικὸς Ποιητὴς Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης**, ὅστις διὰ τῆς ὑψηλῆς φαντασίας τῶν ἐπῶν του, ἀνεβίβαζε τὸν ἀναγινώσκοντα εἰς τὸν αἰθέρα, τὸν κατεβίβαζεν εἰς τὰ καταχθόνια, τὸν ἔφερεν εἰς τὸν τετραπέρατον κόσμον καὶ μετὰ τὴν περιοδείαν ταύτην τὸν ἐπανήγαγεν εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ. Ὁ προσφιλὴς ἡμῖν **Σπυρίδων**, ἔξοχος γόνος οἰκογενείας **Βαλαωριτῶν**, περικεκοσμημένος μὲ τὰ ἀνώτερα Εὐρωπαϊκὰ παράσημα, ἀφεὶς μνημεῖον παντοτεινὸν τὸν τύμβον ἐν τῇ γῇ, ἔπτη τῷ Πλάστῃ ὑπείκων καὶ ἐκπληρῶν τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν μακαρίαν μονὴν ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐξόχων Ἑλλήνων, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων διατρίβουσι καὶ ἔνθα θέλει ἴδῃ μεγάλην δαφνοστεφῆ σκιὰν ἐγειρομένην ἐκ τοῦ θρόνου της, ἥτις θέλει τὸν περιπτύξει ἀγαλλομένη καὶ τῷ ἀπαγγείλῃ τὴν λίαν εὐστόχως καὶ μεγαλοφυῶς στροφὴν τῆς ὑψηλῆς ποιήσεως περὶ ματαιότητος, ἐν ᾗ περικλείει ἐν ὀλίγοις τὸν τῆς θείας Προνοίας νόμον, ἐγκαταστάντα, τῇ διαταγῇ τοῦ Πλάστου, σιδηροῦν καὶ ἀναλλοίωτον.

» Νόμος τοῦ κόσμου εἶν' ἡ φθορὰ καὶ δὲν θὰ νὰ χορτάσῃ
» Ἡ φοβερὴ ἡ δρακόντισσα πρὶν καταπιῇ τὴν πλάσῃ
» Ὅλα ἕνα χέρι τὰ κρατεῖ, μιὰ θέλησι τ' ἀφίνει.
» Χαλᾷ τὸν κόσμο πῶπλασε, τὸν ξαναπλάθει ἀκόμα,
» Ἀκούραστο, ἀχαλίνωτο τὸ διάπλατό της στόμα
» Δαγκᾷ, συντρίβει ἀδιάκοπα ὅ,τ' εὕρῃ ἐδῶ 'ς τὴ σφαῖρα.
» Τί κλαῖς . . . . Τί κλαῖς πατέρα;

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαγγελίας περιπτυσσόμεναι ἀμφότεραι αἱ συγγενικαὶ σκιαὶ θέλουσι διαμένει αἰωνίως.

Ἀποδίδων ὅθεν τὸν τελευταῖον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης τῷ ἡμετέρῳ ἀγαθῷ καὶ μεγαλοφυεῖ συμπολίτῃ **Σπυρίδωνι Βαλαωρίτῃ** προσφωνῶ τρὶς **Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ!**

Ἐν Λευκάδι τῇ 6 Αὐγούστου 1887

Τὸ Τυπογραφεῖον κεῖται ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἄνωθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ κ. Γεωργίου Σουλαϊδοπούλου.
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΡΩΙΑΝΟΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ